

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSA Jan Futro

w sprawie z wniosku D. S.-K.
przy uczestnictwie D. K.
o podział majątku dorobkowego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2010 r.,
zażalenia uczestnika postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w R.
z dnia 5 stycznia 2010 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w R. na rzecz adw. M. P. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o 22 % podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia 5 stycznia 2010 r. odrzucił apelację uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 9 marca 2009 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że nie mógł rozpoznać apelacji merytorycznie, ponieważ zaskarżone postanowienie jest nieistniejące jako niepodpisane przez

przewodniczącego, który rozpoznał sprawę jednoosobowo. Przewodniczący wprawdzie ogłosił postanowienie, ale go nie podpisał.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego pełnomocnik uczestnika postępowania podkreślił, że postanowienie Sądu Rejonowego zostało mu doręczone wraz z adnotacją „Na oryginale właściwe podpisy Za zgodność – Sekretarz, R., dn. 23.03.2009 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżone postanowienie jest zgodne z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego. Według uchwały z dnia 26 września 2000 r., III CZP 29/00 (OSNC 2001, nr 2, poz. 25) wyrok, którego sentencji skład sądu nie podpisał, nie istnieje w znaczeniu prawnoprocesowym także wówczas, gdy został ogłoszony. Zgodnie z uchwałą z dnia 13 marca 2002 r., III CZP 12/02 (OSNC 2003, nr 2, poz. 17), jeżeli wydane na posiedzeniu niejawnym w trybie nieprocesowym postanowienie rozstrzygające co do istoty sprawy zostało skonstruowane w ten sposób, że wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument, to podpisanie przez sędziego samego uzasadnienia, przy braku podpisu sentencji, pociąga za sobą ten skutek, że takie postanowienie w znaczeniu prawnoprocesowym nie istnieje. Stosownie zaś do postanowienia z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZP 84/02 (OSNC 2003, nr 10, poz. 140), postanowienie o charakterze formalnym, podlegające zaskarżeniu, wydane na posiedzeniu niejawnym - skonstruowane w ten sposób, że jego sentencja wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument - nie istnieje w znaczeniu procesowym w sytuacji, w której skład sądu podpisał tylko uzasadnienie, natomiast nie podpisał sentencji. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że podpis sędziego został umieszczony jedynie pod uzasadnieniem postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 9 marca 2009 r., podczas gdy powinien znaleźć się również pod sentencją (art. 324 § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).